

ΑΠΟΨΗ

Γράφει ο **Γιώργος Κεδίκογλου**,
αντιδήμαρχος Πυλαίας - Χορτιάτη

ΔΕΚΑ ΧΡΟΝΙΑ ΧΩΡΙΣ ΤΟΝ ΣΤΑΥΡΟ ΚΟΥΓΙΟΥΜΤΖΗ

Δέκα χρόνια πέρασαν από τη φαρμακωμένη εκείνη ημέρα της 12ης Μαρτίου 2005, που φίλοι και συγγενείς συνοδεύσαμε τον Σταύρο Κουγιουμτζή από την Καλαμαριά στο τελευταίο ταξίδι του με προορισμό τη γειτονιά των αγγέλων, με ευγνωμοσύνη και βαθιά συγκίνηση. Ο Σταύρος Κουγιουμτζής υπήρξε και παραμένει ένας από τους σημαντικούς δημιουργούς του καλού έντεχνου λαϊκού τραγουδιού. Ο Μάνος Ελευθερίου τον θεωρούσε μετά τον Μίκη Θεοδωράκη και τον Μάνο Χατζιδάκι «πρώτο τη τάξει». Αξιοπρεπής, ασυμβίβαστος, ακέραιος, με αποπλιστική ειλικρίνεια και με σεμνότητα στα όρια της υπερβολής. Ευαίσθητος, τρυφερός, διακριτικός, αφοσιωμένος στην Αιμιλία, στην αγαπημένη σύντροφο της ζωής του, και στις κόρες του. Ο Κουγιουμτζής στάθηκε μακριά από τις σειρήνες της δημοσιότητας. Τις περιφρόνησε όχι στα λόγια, μα στην πράξη. Παράτησε τους προβολείς και τα χρήματα της Αθήνας και το 1988 εγκαταστάθηκε με την οικογένειά του στη γενέτειρά του τη Θεσσαλονίκη, στην Καλαμαριά, για πάντα.

Αυτός ήταν ο Σταύρος Κουγιουμτζής που τύχη αγαθή μου επιφύλαξε να με τιμήσει με τη φιλία του. Για τον Μίκη Θεοδωράκη ο Κουγιουμτζής κατείχε ξεχωριστή θέση στο στερέωμα του καλού ελληνικού τραγουδιού: «Ο Σταύρος Κουγιουμτζής κατάφερε με τα τραγούδια και τους στίχους του να συγκινεί τον απλό άνθρωπο και παράλληλα να διατηρεί ένα υψηλό επίπεδο ποιότητας και μουσικής έκφρασης».

Ανταμώναμε τακτικά και στις κουβέντες μας το κύριο θέμα ήταν «το κατά ψυχή εισόδημα και όχι το κατά κεφαλή εισόδημα».

«Σε λίγα χρόνια και η κοινωνία μας και η οικονομία μας θα έχουν πιάσει πάτο», μου έλεγε.

«Βρισκόμαστε στην εποχή των γενικών εκπώσεων των θεσμών και των αξιών. Βρισκόμαστε στην εποχή της απραξίας, της αδιαφορίας και της πνευματικής φτώχειας. Είναι η εποχή του εξωτερικού περιτυλίγματος, του επιφανειακού και όχι του περιεχομένου και της ουσίας. Βάζουν ωραίες κορδέλες και ωραία κουτιά. Το περιτύλιγμα έγινε τώρα η ουσία. Η ύλη, το χρήμα, το κέρδος έχουν κυριεύσει τη ζωή μας. Τα τραγούδια είναι νάιλον, είναι πλαστικά, χωρίς ψυχή».

Η προσφορά του Σταύρου Κουγιουμτζή στο ελληνικό τραγούδι, καθώς και η σαραντάχρονη δημιουργική πορεία του σίγουρα αποτελούν κάτι το ξεχωριστό και μοναδικό στον τόπο μας. Τραγούδια όμορφα υπάρχουν πολλά. Σε αυτά χρωστάμε τη γλύκα της ψυχής μας. Τραγούδια όμως με αξία σαν αυτά του Σταύρου Κουγιουμτζή υπάρχουν λίγα και σε αυτά χρωστάμε ότι έχουμε ακόμη ψυχή.

Σταύρο,

Τα υπέροχα τραγούδια που μας χάρισες ήδη έχουν νικήσει το χρόνο και έχουν περάσει αρυτιδωτά και στις επόμενες γενιές. Αυτή είναι και η μόνη παρηγοριά για τον αγαπημένο φίλο που έφυγε... ότι με τα τραγούδια του παραμένει εδώ και θα είναι εδώ για πάντα.

Σταύρο,

Τα τραγούδια σου ζουν και θα έχουν πάντα μία ξεχωριστή θέση ανάμεσα στα καλύτερα τραγούδια της δικής μας αλλά και των επόμενων εποχών. Για όλους εμάς που σε ζήσαμε και σ' αγαπήσαμε παραμένεις αθάνατος, ζωντανός στις καρδιές μας...